ISSN 0239-846X

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO

Gdańsk, dnia 25 kwietnia 1986 r. Nr 6

Poz.:

58

UCHWAŁA Nr XIII/72/86

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 25 marca 1986 r.

w sprawie zmian w składzie osobowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 i art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 1986 r. — Ordynacja wyborcza do rad narodowych (Dz. U. Nr 8, poz. 32) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się wygaśnięcie mandatu radnego Wojewódzkiej Rady Narodowej:
1) Kazimierza Mliczka — wybranego w wyborach do rad narodowych w dniu 17 czerwca 1984 r. w okręgu wyborczym Nr 14 w Starogardzie Gdańskim — wskutek śmierci.
2) Jerzego Klawikowskiego — wybranego w wyborach do rad narodowych w dniu 17 czerwca 1984 r. w Okręgu wyborczym Nr 29 obejmującym gminy: Choczewo, Gniewino, Linię, Luzino i Łęczyce — wskutek zrzeczenia się mandatu.

§ 2.

Na wakujące miejsca uchwala się wstąpienie:
1) Henryka Weisbrodta, który w wyborach do rad narodowych w dniu 17 czerwca 1984 r. w okręgu wyborczym Nr 14 w Starogardzie Gdańskim kandydował w obrębie tego samego mandatu i nie utracił prawa wybieralności.
2) Antoniego Waszkinela, który w wyborach do rad narodowych w dniu 17 czerwca 1984 r. w okręgu wyborczym Nr 29 obejmującym gminy: Choczewo, Gniewino, Linię, Luzino i Łęczyce kandydował w obrębie tego samego mandatu i nie utracił prawa wybieralności.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

59

UCHWAŁA Nr XIII/73/86

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 25 marca 1986 r.

w sprawie zmian w składach osobowych niektórych komisji stałych Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Na podstawie art. 114 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Odwołuje się:
1) Jerzego Klawikowskiego ze składu osobowego Komisji Gospodarki Wodnej i Ochrony Środowiska,
2) Tadeusza Wosztyla ze składu osobowego Komisji Upowszechnienia Kultury

— spoza Rady.

§ 2.

Powołuje się:
1) radnego Antoniego Waszkinela do składu osobowego Komisji Gospodarki Wodnej i Ochrony Środowiska,
2) do składu osobowego Komisji Gospodarki Finansowej następujące osoby spoza Rady:
   1. Helenę Budzisz — zastępcę dyrektora Przedsiębiorstwa Połowów i Usług Rybackich „Szkuner" we Władysławowie,
   2. Franciszka Puttkamera — prezesa Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska w Zblewie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

60

UCHWAŁA Nr XIII/79/86

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 25 marca 1986 r.

w sprawie ustalenia ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji za 1986 rok na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji.

Na podstawie art. 41 ust. 7 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74, Nr 26, poz. 129, Nr 34, poz. 181, Nr 54, poz. 275 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) oraz uwzględniając zasady zawarte w załączniku Nr 3 do uchwały Nr 178/85 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1985 r. w sprawie centralnego planu rocznego na 1986 rok, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się, że przedsiębiorstwa wymienione w załączniku Nr 1 do uchwały są uprawnione do ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji za 1986 rok na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji, zwany dalej „rachunkiem amortyzacji".
2. Ulgi we wpłatach na rachunek amortyzacji przysługują przedsiębiorstwom państwowym, realizującym inwestycje własne zarówno kontynuowane jak i nowo rozpoczynane w cyklach realizacji nie przekraczających 24 miesięcy w przypadku inwestycji odtworzeniowo-modernizacyjnych i 36 miesięcy w przypadku inwestycji rozwojowych, a także uczestniczącym w finansowaniu wspólnych inwestycji.

§ 2.

Wysokość ulgi wynosi 30% wartości kosztorysowej inwestycji, o których mowa w § 1 ust. 2, z tym, że w poszczególnych latach ulga nie może przekraczać 30% faktycznie poniesionych nakładów na daną inwestycję. W przypadku finansowania inwestycji wspólnej wysokość ulgi wynosi 40% kwoty wpłat przedsiębiorstwa na rachunek finansowania inwestycji.

§ 3.

1. Podstawą do naliczania przez przedsiębiorstwo ulgi, o której mowa w § 1, jest złożenie w terminie do 30 kwietnia 1986 r. w Wydziale Finansowym Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku zawiadomienia o zamiarze realizacji inwestycji uprawniającej do ulgi. Zawiadomienie musi zawierać co najmniej następujące dane:
1) nazwę zadania inwestycyjnego i jego przedmiot,
2) planowany termin rozpoczęcia i zakończenia inwestycji,
3) planowaną wartość kosztorysową inwestycji,
4) planowane nakłady na realizację zadania inwestycyjnego w roku 1986,
5) wysokość ulgi we wpłacie amortyzacji, w tym wysokość ulgi przypadającą na rok podatkowy,
6) planowany udział wpłat amortyzacji do budżetu po uwzględnieniu planowanych ulg oraz zwolnień określonych w art. 41 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych.

W przypadku realizowania inwestycji wspólnej zawiadomienie musi zawierać ponadto:
7) nazwę i adres realizatora wspólnej inwestycji,
8) kopię umowy o realizację wspólnej inwestycji,
9) planowaną wysokość wpłat na wspólną inwestycję, w tym wysokość wpłaty planowanej na dany rok podatkowy.

2. Po zakończeniu roku podatkowego przedsiębiorstwo w terminach obowiązujących dla sporządzenia bilansu, dokona rozliczenia ulg we wpłatach amortyzacji stosownie do faktycznie poniesionych nakładów na zadania inwestycyjne wymienione w zawiadomieniu.
3. Łączna kwota ulgi przysługującej przedsiębiorstwu nie może być wyższa od kwoty amortyzacji przewidzianej do wpłacenia na rachunek amortyzacji.

§ 4.

W przypadku wykorzystania przez przedsiębiorstwo ulgi niezgodnie z jej przeznaczeniem lub nieterminowego zrealizowania inwestycji, przedsiębiorstwo przekaże na rachunek amortyzacji równowartość naliczonej ulgi wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

§ 5.

Zwalnia się przedsiębiorstwa wymienione w załączniku Nr 2 do uchwały, od wpłat za rok 1986 na rachunek amortyzacji wymieniony w § 1 ust. 1.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr XIII/79/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 25 marca 1986 r.

Przedsiębiorstwa uprawnione do ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji za 1986 rok na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji, na warunkach określonych uchwałą Nr XIII/79/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 25 marca 1986 r.:

I. **Rolnictwo**

1. Rolnicze Przedsiębiorstwo Usług Technicznych „Technirol" w Gdańsku,
2. Baza Zaopatrzenia i Zbytu w Pruszczu Gdańskim,
3. Rejonowe Przedsiębiorstwo Melioracyjne w Starogardzie Gdańskim,
4. Rejonowe Przedsiębiorstwo Melioracyjne w Wejherowie,
5. Przedsiębiorstwo Sprzętu i Transportu Wodno-Melioracyjnego w Pruszczu Gdańskim,
6. Przedsiębiorstwo Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych w Pruszczu Gdańskim.

II. **Gospodarka Komunalna i Mieszkaniowa**

1. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Taksówkowe w Gdańsku,
2. Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Gdańsku,
3. Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Gdyni,
4. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Wejherowie,
5. Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej w Nowym Porcie,
6. Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej Gdańsk-Oliwa,
7. Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej w Gdyni,
8. Wojewódzki Ośrodek Informatyki w Gdańsku,
9. Przedsiębiorstwo Dróg i Zieleni w Gdyni,
10. Przedsiębiorstwo Dróg i Zieleni w Sopocie,
11. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Pucku.

III. **Turystyka**

1. Przedsiębiorstwo Usług Turystycznych „Kąpielisko Morskie Sopot",
2. Miejskie Przedsiębiorstwo Turystyczne „Gdańsk-Tourist",
3. Przedsiębiorstwo Usług Turystycznych „Hel" we Władysławowie.

IV. **Budownictwo**

Zakupy sprzętu i środków transportowych

1. Gdańskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych w Gdańsku,
2. Przedsiębiorstwo Sprzętowo-Transportowe Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej „Transrol",
3. Przedsiębiorstwo Uprzemysłowionego Budownictwa Rolniczego „Budrol-Gdańsk",
4. Przedsiębiorstwo Produkcji Betonów Budownictwa Rolniczego „Rolbet",
5. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Transportu i Sprzętu Budownictwa Komunalnego,
6. Przedsiębiorstwo Produkcji Stolarki Budownictwa Komunalnego,
7. Przedsiębiorstwo Produkcji Betonów Budownictwa Komunalnego „Kombet",
8. Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych Budownictwa Przemysłowego,
9. Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierii Miejskiej „Inżynieria-Gdańsk",
10. Przedsiębiorstwo Usług Socjalnych Budownictwa,
11. Branżowy Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej Budownictwa Rolniczego „Betobr".

Modernizacja wytwórni prefabrykatów

1. Gdański Kombinat Budowy Domów,
2. Kombinat Budowlany Gdynia,
3. Gdańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego.

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr XIII/79/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 25 marca 1986 r.

Przedsiębiorstwa zwolnione od wpłat z tytułu amortyzacji za 1986 rok na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji:

1. państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej,
2. gospodarstwa pomocnicze zasadniczych szkół rolniczych,
3. Wojewódzki Ośrodek Postępu Rolniczego w Lubaniu,
4. Gminny Zakład Komunalny i Ochrony Środowiska w Choczewie,
5. Przedsiębiorstwo Robót Sanitarno-Porządkowych w Gdańsku,
6. Miejskie Przedsiębiorstwo Zieleni w Gdańsku,
7. Miejski Ogród Zoologiczny w Gdańsku,
8. Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów w Gdańsku,
9. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Kościerzynie,
10. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Pruszczu Gd.,
11. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej we Władysławowie,
12. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Starogardzie Gd.,
13. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Tczewie.

61

UCHWAŁA Nr XIII/80/86

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 25 marca 1986 r.

w sprawie ustalenia miejscowości w województwie gdańskim, w których pobiera się opłatę miejscową.

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50), Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się miejscowości na terenie województwa gdańskiego posiadające korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające okresowy pobyt osobom fizycznym w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych — w których pobiera się opłatę miejscową — wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Traci moc uchwała Nr II/12/76 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 17 maja 1986 r. w sprawie określenia miejscowości posiadających walory turystyczne, w których pobiera się opłatę klimatyczną (Dz. Urz. WRN Nr 10, poz. 43).

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

Załącznik do uchwały Nr XIII/80/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 25 marca 1986 r.

WYKAZ

miejscowości w województwie gdańskim, w których pobiera się opłatę miejscową:

Lp.	Miejscowość	Gmina
1	2	3
1	Białogóra	Krokowa
2	Borowo	Kartuzy
3	Borsk	Karsin
4	Borucino	Stężyca
5	Borzechowo	Zblewo
6	Brodnica Dolna	Kartuzy
7	Brodnica Górna	Kartuzy
8	Chmielno	Chmielno
9	Choczewo	Choczewo
10	Czarlina	Kościerzyna
11	Dębki	Krokowa
12	Dziemiany	Dziemiany
13	Dzierżążno	Kartuzy
14	Garczyn	Kościerzyna
15	Miasto Gdańsk (wraz z Sobieszewem i Świbnem)	—
16	Miasto Gdynia	—
17	Gołuń	Kościerzyna
18	Gowidlino	Sierakowice
19	Miasto Hel	—
20	Miasto Jastarnia (wraz z Juratą i Kuźnicą)	—
21	Kamienica Królewska	Sierakowice
22	Miasto Kartuzy	—
23	Kłodno	Sulęczyno
24	Miasto Kościerzyna	—
25	Krzeszna	Stężyca
26	Lipusz	Lipusz
27	Lubiatowo	Choczewo
28	Łapino	Kolbudy Górne
29	Ocypel	Lubichowo
30	Osiek	Osiek
31	Osłonino	Puck
32	Ostrzyce	Somonino
33	Otomino	Kolbudy Górne
34	Potęgowo	Linia
35	Przywidz	Przywidz
36	Miasto Puck	—
37	Raduń	Dziemiany
38	Ręboszewo	Kartuzy
39	Rewa	Kosakowo
40	Rzucewo	Puck

1	2	3
41	Sopot	—
42	Stężyca	Stężyca
43	Sulęczyno	Sulęczyno
44	Swarzewo	Puck
45	Sycowa Huta	Kościerzyna
46	Szymbark	Stężyca
47	Szarlota	Kościerzyna
48	Wdzydze Kiszewskie	Kościerzyna
49	Wdzydze Tucholskie	Karsin
50	Wiele	Karsin
51	Wieżyca	Stężyca
52	Miasto Władysławowo (wraz z Jastrzębią Górą, Karwią, Cetniewem, Chłapowem i Chałupami)	—
53	Zawory	Chmielno
54	Zgorzałe	Stężyca

62

UCHWAŁA Nr XIII/82/86

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 25 marca 1986 r.

w sprawie zakazu uprawy maku na terenie województwa gdańskiego.

Na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15) Wojewódzka Rada Narodowa w Gdańsku uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Wprowadza się na terenie województwa gdańskiego zakaz upraw maku prowadzonych przez rolników indywidualnych na cele spożywcze na gruntach przyzagrodowych, na powierzchni nie przekraczającej 20 m^2.
2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje do dnia 31 grudnia 1990 r.

§ 2.

Uprawy maku prowadzone wbrew zakazowi, o których mowa w § 1, ulegają z mocy prawa zniszczeniu lub przejęciu na rzecz Skarbu Państwa bez odszkodowania w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 3.

Warunki innych upraw maku regulują przepisy ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15).

§ 4.

Określeniem mak oznacza się roślinę z gatunku mak lekarski (Papaver somniferum L), zwaną również makiem ogrodowym albo uprawowym oraz roślinę z gatunku mak przykwiatowy (Papaver bracteatum Lindl.).

§ 5.

Nadzór nad wykonaniem przepisów uchwały sprawuje Wojewoda Gdański.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

63

UCHWAŁA Nr XIII/83/86

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 25 marca 1986 r.

w sprawie zmiany planu pracy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na rok 1986.

Na podstawie art. 88 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 160) Wojewódzka Rada Narodowa w Gdańsku uchwala, co następuje:

§ 1.

W planie sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na rok 1986, stanowiącym załącznik do uchwały Nr XI/62/85 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie planu pracy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na rok 1986 (Dz. Urz. W. Gd. Nr 20, poz. 248) wprowadza się następujące zmiany:
1) punkt 3 piętnastej sesji zaplanowanej na miesiąc maj 1986 r. z powyższego planu przenosi się na miesiąc maj 1987 r. jako odrębny temat: „Stan i perspektywy rozwoju komunikacji pasażerskiej w województwie gdańskim”;
2) na sesję piętnastą w miesiącu maju 1986 r. wprowadza się jako punkt 3 „Informację o realizacji uchwały Nr III/17/80 Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 7 lipca 1980 r. w sprawie kierunków usprawnienia usług pocztowo-telekomunikacyjnych na terenie województwa gdańskiego”.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

64

UCHWAŁA Nr XI/92/86

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Elblągu

i Nr XIII/74/86

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 25 marca 1986 r.

w sprawie uchwalenia Planu Regionalnego Rozwoju i Modernizacji Żuław na lata 1986—1995.

W celu stworzenia podstaw do harmonijnego, dynamicznego rozwoju Żuław, na podstawie art. 44 ust. 1 i art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60), art. 16 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185) oraz art. 14 ust. 7 i art. 31 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 51 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) Wojewódzkie Rady Narodowe w Elblągu i Gdańsku uchwalają, co następuje:

§ 1.

Uchwala się Plan Regionalny Rozwoju i Modernizacji Żuław na lata 1986—1995, zwany dalej „Planem”, składający się z następujących integralnych części:
1) rysunku Planu sporządzonego na planszach w skali 1 : 50 000:
   a) plansza P I — dotyczy realizacji celu: odbudowa tożsamości Żuław,
   b) plansza P II — dotyczy realizacji celu: zabezpieczenie istnienia Żuław,
   c) plansza P III — dotyczy realizacji celu: podniesienie atrakcyjności życia na Żuławach,
   d) plansza P IV — dotyczy realizacji celu: przygotowanie gospodarki żywnościowej do intensywnego rozwoju,
   e) plansza P V — dotyczy realizacji celu: wyposażenie przestrzeni w niezbędne elementy obsługi,
2) tekstu Planu

— stanowiących załączniki do uchwały.*)

§ 2.

Ustala się, że podstawą działań na rzecz realizacji Planu będą utrwalenie i uaktywnienie działalności administracyjno-gospodarczej na Żuławach a szczególnie:

---

*) Powyższych załączników nie ogłasza się w niniejszym Dzienniku Urzędowym.

a) ciągłość zaangażowania na rzecz sprawności technicznej i organizacyjnej osłony przeciwpowodziowej i melioracji,
b) inicjowanie i popieranie różnych form samorządu żuławskiego,
c) organiczny i spójny rozwój wszystkich dziedzin życia społeczno-gospodarczego na Żuławach,
d) pomoc na rzecz produkcji rolnej poprzez zabezpieczenie środków oraz stwarzanie warunków do ciągłego podnoszenia kwalifikacji producentów,
e) popieranie i popularyzowanie wysokiej roli agrotechniki i aglomeracji w produkcji roślinnej oraz zootechniki i profilaktyki weterynaryjnej w produkcji zwierzęcej,
f) działania na rzecz istotnego wzrostu poziomu mechanizacji prac opartej o sprzęt jakościowo i parametrycznie dostosowany do specyfiki Żuław.

§ 3.

1. Na terenie wyznaczonym na rysunku Planu granicą ochrony obszaru Żuław ustala się nadrzędność gospodarki rolnej nad innymi funkcjami społeczno-gospodarczymi.
2. Na obszarze, o którym mowa w ust. 1, zabrania się — z uwzględnieniem ust. 4 — lokalizowania i realizowania inwestycji obcych tj. takich, których funkcje i zadania nie są związane bezpośrednio lub pośrednio z gospodarką rolną oraz ustaleniami dotyczącymi różnych form ochrony obszaru Żuław.
3. Zakaz, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również rozwoju i modernizacji istniejących obiektów nie związanych bezpośrednio lub pośrednio z gospodarką rolną.
4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach funkcje i inwestycje obce o dużym znaczeniu gospodarczym mogą być wprowadzane, z wyjątkiem terenów szczególnie chronionych, po wykonaniu analiz ekonomicznych różnych wariantów lokalizacyjnych na terenie określonym w ust. 1 i poza tym obszarem ze szczególnym uwzględnieniem ich szkodliwości dla mieszkańców i produkcji rolnej.

§ 4.

1. Stwierdza się potrzebę opracowywania — w miarę narastania problemów związanych z postępem w produkcji rolnej — planów kompleksowej modernizacji przyrodniczo-techniczno-rolniczej przestrzeni poszczególnych gmin i wsi.
2. Plany, o których mowa w ust. 1, powinny dotyczyć w szczególności: udrożnienia lub modernizacji systemu melioracyjnego, scalania gruntów, budowy dróg rolniczych, reelektryfikacji, wodociągowania wsi, przedsięwzięć z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. W odniesieniu do zagadnień melioracji plany te muszą być rozpatrywane w układzie polderowym niezależnie od granic podziału administracyjnego.
3. Z zastrzeżeniem ust. 5 plany, o których mowa w ust. 1, opracowuje się przede wszystkim na wniosek samorządu mieszkańców.
4. Opracowywanie planów, o których mowa w ust. 1, organizują terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego.
5. W celu wypracowania metod sporządzania, plany o których mowa w ust. 1, zostaną opracowane w pierwszej kolejności dla gmin: Gronowo Elbląskie (wraz ze zlewnią rzeki Fiszewki) w województwie elbląskim i Cedry Wielkie w województwie gdańskim.
6. Celem planów, o których mowa w ust. 1, jest zapewnienie pełnej synchronizacji działań na rzecz optymalnej produkcji rolnej wraz z określeniem jej kierunków.

§ 5.

1. Zobowiązuje się rady narodowe stopnia podstawowego do spowodowania opracowania i przyjęcia w terminie do dnia 31 grudnia 1987 r. programów higienizacji miast, gmin i poszczególnych wsi żuławskich.
2. Programy, o których mowa w ust. 1, powinny obejmować następujące zagadnienia: zasady obiegu substancji organicznych w różnych typach gospodarstw, organizacja wywozu i składowania wszystkich nieczystości, odpadów i surowców wtórnych, lokalizacja i organizacja wysypisk międzygminnych i gminnych oraz miejsc składowania śmieci we wsiach i osiedlach, likwidacja dzikich wysypisk, grzebowiska awaryjne padliny, zasady porządkowania zagród, gospodarstw i miejscowości, zasady i sposób realizacji zadrzewień i zakrzewień oraz porządkowania zieleni publicznej i parków wiejskich itp.
3. Przed zatwierdzeniem przez rady narodowe programy, o których mowa w ust. 1, powinny uzyskać akceptację zebrania wiejskiego z ustaleniem: stopnia zaangażowania lokalnej społeczności w ich realizację oraz sposobu kontroli wykonania obowiązków wynikających z programów.

§ 6.

1. Zobowiązuje się rady narodowe stopnia podstawowego do dokonania weryfikacji obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszaru, o którym mowa w § 3, w celu zapewnienia ich zgodności z ustaleniami uchwały.
2. Do czasu przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 1, w sprawach rozbieżnych z obowiązującymi planami obowiązują ustalenia uchwały.

§ 7.

1. Zobowiązuje się Wojewodę Elbląskiego i Wojewodę Gdańskiego do:
1) podejmowania na szczeblu centralnym działań mających na celu nadanie sprawom Żuław wysokiej rangi wyrażającej się w szczególności:
   a) zapewnieniem niezbędnych środków w kolejnych planach społeczno-gospodarczych rocznych i wieloletnich,
   b) zabezpieczeniem sprzętowo-materiałowym,
   c) uzyskaniem niezbędnych regulacji prawnych,
2) prowadzenia działań koordynacyjnych na rzecz realizacji Planu poprzez:
   a) powołanie społecznej rady rozwoju Żuław oraz biur rozwoju Żuław,
   b) opracowanie programów realizacji niniejszej uchwały oraz zasad kontroli ich wykonania,
   c) zapewnienie pomocy w przeprowadzeniu weryfikacji planów zagospodarowania przestrzennego, opracowaniu planów kompleksowej modernizacji przyrodniczo-techniczno-rolniczej przestrzeni gmin i wsi oraz opracowaniu i wdrożeniu programów higienizacji miast, gmin i wsi,
3) prowadzenia działań wdrożeniowych poprzez:
   a) podjęcie inicjatyw w zakresie ustanowienia obronnych struktur organizacyjnych adekwatnych do skali zagrożenia powodziowego ujścia Wisły,
   b) powołanie żuławskich struktur organizacyjnych w zakresie eksploatacji systemu melioracyjnego, po przeprowadzeniu szerokiej konsultacji ze społeczeństwem Żuław,
   c) powołanie struktur niezbędnych do budowy i eksploatacji żuławskich dróg rolniczych z opracowaniem programu zabezpieczenia materiałowego i technicznego w oparciu o różne warianty techniczne wraz z określeniem wszystkich możliwych rezerw na uruchomienie realizacji,
   d) podejmowanie inicjatyw legislacyjnych w wypadku stwierdzania, że funkcjonujące prawo nie uwzględnia specyfiki obszaru żuławskiego,
4) prowadzenia działań badawczo-planistycznych poprzez:
   a) rozszerzenie zakresu działań Oddziału Żuławskiego Instytutu Melioracji Użytków Zielonych w Falętach,
   b) wyznaczenie a następnie popularyzowanie doświadczeń gospodarstw pilotujących sektora uspołecznionego i indywidualnego w zakresie nowoczesnych, intensywnych form żuławskiego gospodarowania, kompleksowych upraw nowych odmian wzorcowej hodowli bydła, polderowej gospodarki wodnej itp.,
   c) opracowanie w latach 1990 i 1995 ocen realizacji Planu Regionalnego oraz ich przedłożenie Wojewódzkim Radom Narodowym,
   d) opracowanie do końca roku 1990 programu i wniosków do NPSG i WPSG 1991—1995 w ramach realizacji strategii żuławskiej i Planu Regionalnego,
   e) opracowanie do 1993 roku strategii żuławskiej na okres po 1995 roku z uwzględnieniem m.in. rozwoju transportu wodnego,
   f) opracowanie w latach 1994—1995 nowego planu regionalnego rozwoju Żuław,
5) wykorzystania w dalszych pracach wniosków zgłoszonych przez komisje i radnych Wojewódzkich Rad Narodowych w Elblągu i Gdańsku, które rozwijają założenia Planu Regionalnego.

2. Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do rozważenia, w opracowywanym planie województwa gdańskiego i następnie w planie aglomeracji gdańskiej, wniosków z Planu ze szczególnym uwzględnieniem ochrony obszaru Żuław przed funkcjami obcymi.

3. Zobowiązuje się Wojewodę Elbląskiego do następujących działań:

1) przeprowadzenia niezbędnych prac studialnych w celu podjęcia ostatecznych decyzji co do celowości i warunków:
   a) utworzenia Żuławskiego Parku Krajobrazowego,
   b) utworzenia parku etnograficznego łącznie z Muzeum Żuławskim,
   c) utworzenia skansenu „in situ" na terenie wsi Żuławka-Drewnica,
   d) utworzenia Żuławskiego Parku Narodowego,
   e) ustanowienia rezerwatu ujścia Wisły,
   f) ustanowienia pomników przyrody według propozycji podanych w tekście Planu,
2) uwzględnienia w podziale nakładów inwestycyjnych okoliczności rozliczenia robót realizowanych w ramach uchwały Nr 73/83 Rady Ministrów poza obszarem objętym Planem Regionalnym Rozwoju i Modernizacji Żuław oraz uwzględnienia prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym i melioracją Niziny Kwidzyńskiej, ściśle powiązanej hydrologicznie z Żuławami.

§ 8.

Zobowiązuje się Głównych Architektów Wojewódzkich w Elblągu i Gdańsku do przechowywania Planu i udostępniania zainteresowanym.

§ 9.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Elbląskiego oraz w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Gdańsku
W. Zwierzykowski

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Elblągu
R. Święcicki

65

UCHWAŁA Nr X/42/85
Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie
z dnia 26 listopada 1985 r.

w sprawie określenia stawki opłaty miejscowej w mieście Sopocie i uregulowania niektórych innych spraw dotyczących tej opłaty.

Na podstawie art. 15 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr. 12, poz. 50) w związku z art. 67 ust. 1 pkt. 1 i art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) po zasięgnięciu opinii swej Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego, Przestrzennego i Gospodarki Finansowej Miejska Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Określa się stawkę dzienną opłaty miejscowej w mieście Sopocie w wysokości 30 zł od osoby za każdy dzień pobytu na obszarze administracyjnym tego miasta osób fizycznych przebywających tam okresowo w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych.

2. Opłatę miejscową, o której mowa w poprzedzającym ustępie, pobiera się na podstawie i według postanowień artykułu 15 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) oraz według postanowień zawartych w §§ 1—7 niniejszej uchwały

§ 2

1. Opłacie miejscowej w mieście Sopocie nie podlegają mieszkancy zameldowani w tym mieście na pobyt czasowy związany z pobieraniem nauki lub zatrudnieniem na czas nie określony, a także pracownicy uspołecznionych zakładów pracy delegowani do miasta Sopotu w celach służbowych.

2. Z mocy art. 15 ust. 2 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opłaty miejscowej nie pobiera się od osób przebywających na leczeniu w szpitalach uzdrowiskowych i innych zakładach typu szpitalnego, a także od innych osób nie podlegających tej opłacie z mocy powyższego przepisu.

3. Zgodnie z art. 15 ust. 6 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opłatę miejscową od dzieci i uczącej się młodzieży pobiera się w wysokości 20%, a od emerytów i rencistów — w wysokości 50% stawki określonej w § 1 ust. 1 niniejszej chwały.

§ 3

Oprócz ustawowych zwolnień od opłaty miejscowej, o których mowa w art. 15 ust. 2 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zwalnia się od opłaty miejscowej w mieście Sopocie rencistów i inwalidów wojennych oraz osoby sprawujące opiekę nad rencistami i inwalidami zaliczonymi do I-ej grupy inwalidzkiej.

§ 4

Opłatę miejscową na obszarze miasta Sopotu w sezonie letnim trwającym od dnia 1 maja do dnia 30 września pobiera się w wysokości określonej w § 1 ust. 1 i § 2 ust. 3, a od dnia 1 października danego roku do dnia 30 kwietnia następnego roku — w wysokości obniżonej o 50%.

§ 5

Do opłaty miejscowej mają odpowiednie zastosowanie przepisy w sprawie wymiaru, poboru i egzekucji zobowiązań podatkowych.

§ 6

Wpływy z opłaty miejscowej w mieście Sopocie przeznacza się na fundusz rozwoju tego miasta zgodnie z uchwałą Nr 240 Rady Ministrów z dnia 14 października 1974 r. w sprawie utworzenia funduszu rozwoju miasat Sopotu (M.P. Nr 35, poz. 205).

§ 7

1. Organizację i realizację poboru opłaty miejscowej w mieście Sopocie zleca się Przedsiębiorstwu Usług Turystycznych „Kąpielisko Morskie Sopot" z równoczesnym upoważnieniem tego Przedsiębiorstwa do koordynacji spraw poboru opłaty we współdziałaniu z innymi państwowymi jednostkami organizacyjnymi.

2. Szczegółowe zasady poboru i rozliczania opłaty miejscowej w mieście Sopocie określi Prezydent tego miasta.

§ 8

Traci moc uchwała Nr XII/56/76 Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie z dnia 29 lipca 1976 r. w sprawie opłaty klimatycznej (Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1976 r. Nr 18, poz. 86 i z 1979 r. Nr 5, poz. 20).

§ 9

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
E. Kęsik

Cena niniejszego numeru wynosi: 12,— zł.

RSW „P-K-R" PZGraf. Gdańsk. Zam. 873 — 86 — 1500